

σοιχέων εἰδικὸν ὄνομα. ὅτι, ὡς τι τῶν δικασθῆναι λέγεται. ἄλλο μὲν ἀλφα, ὁμοίως ἄλλο λεγόμενον βῆτα, ἄλλο γάμμα. καὶ ἐξῆς τῶ δὲ καὶ εἰς κ. δέκα γὰρ ὡς τὰ δικασθῆναι ἐν Αθῶναις. Ἐποδοθῶν ἑκάστῃ δικασθῆναι ἐν ἑξαπλο πύρρῳ βάρματι τὸ σοιχέον, ὅτι τινὲς τὸ δικασθῆναι ἀνομάζει. ὅτι ἡ δικασθῆναι ἦσαν ἐν Αθῶναις, ἑκάστος καθ' ἑκάστον δικασθῆναι εἶχε δέλτον. ταῦτις πινακίδιον, ἐν ᾧ ἐγγραμμῆρον ὡς τὸ ὄνομα αὐτῆ καὶ τῆ δικασθῆναι εἶχε ἡ καὶ ῥάβδον αἶμα πᾶν πινακίδιον. καὶ ἐν αὐτῇ ἡ τῆ ῥάβδον ὡς τὸ ὄνομα τῆ δικασθῆναι ἐγγραμμῆρον. ὅτε οὐκ οὐκίβαινε χαρὸς τῆ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασθῆναι εἰς πᾶν ἀγορᾶν. καὶ κεί κληρὸς ἐβαλλον. καὶ ὅς τις ἀν κληρὸν ἐκλήρωτο ἔχοντα τὸ α. ἀπὴρ χελο εἰς τὸ α δικασθῆναι. ὁμοίως εἰς τὸ β καὶ τὰ ἐφεξῆς. ἀπὴρ χελο ἡ καὶ πρῶτον μὲν ἐδῆκνε πᾶν κήρυκα τὰ δικασθῆναι τὸν κληρὸν τῆ σοιχέει. ὁ ἡ κήρυξ λοιπὸν ἐδίδου αὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτῆ καὶ πᾶν ῥάβδον. εἶτα ἕτως ἐδίκαζεν. εἰ δέ τις δικασθῆναι εἰσῆι μὴ κληρωθεὶς εἰς τὸ δικασθῆναι, ἀσφάτως ἐζημιῶτο. ἄλλως, ἐρχεται ἑκάστος εἰς τὸ πινάκιον ἔχων ἐπὶ γγραμμῆρον τὸ ὄνομα αὐτῆ καὶ πᾶν πύρρῳ καὶ τῆ δῆμῳ. Ἐγράμμα ἐν τι μέγχι τῆ κ. δὲ τὸ πάλαι δέκα φυλάς τῆ Αθῶνῃσι. δηρῶν γὰρ καὶ φυλάς. εἶτα οἱ θεσμοθέται καὶ φυλάς ἑκάστος, Ἐν δὲ ἑκάστος ὁ γραμματεὺς ἐκλήρωται ἑγράμματα μέχρι τῆ κ. Ἐτὶ λαχόντα ἴσα τὸν ἀειθρὸν τοῖς μέλλουσι κληρωθῆναι δικασθῆναι ὑπερήτης φέρων ἐτίθει καθ' ἑκάστον δικασθῆναι ἐν. εἶτα πάλιν ἀπεκλήρωτο οἱ τὰ εἰληχότα ἑγράμματα ἔχοντες, τίνες δικάζουσι Ἐ τίνες ἕ. τὸ οὐκ ἐστὶ δὲ λέγει, ἀμείψας τῆ γελοῖα χάειν. ἀνθυπήλαξε γὰρ εἰπὼν ἐν τῇ ἑραφῇ, δέον ἐν τῇ ἡλιαφῇ. ἐγράφοι δὲ, ὅτι ἐπει ὡς πέντε δικασθῆναι ἐκλήρωτο πέντε ἑγράμματα δὸ τῆ α ἕως τῆ ε. εἶτα τὸ πρῶτον ἀνερχθῆναι, ὅτι τῆ ἀποροτίθῃ δικασθῆναι, ὡς ἀνέτυχεν, Ἐ οἱ δικάζοντες ἐκλήρωτο εἰς ὅτι ἑκάστος ἀλλήν δικάζουσι. τῆτο ἡ ἐγίνετο ἵνα μὴ ἀσφάθῃ τις τὸ δικασθῆναι ἀειθρῶς ἐρχομένων τινῶν χαρὸς κληρὸς εἰς τὸ δικασθῆναι δικάζουσι. τὸ δὲ, ὁ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι, τοῖς τὸν δέ. τοῖς λαχόνσι δικάζουσι εἰσελθόντων ἑκάστω σύμβολα δίδουσι δημόσια πᾶσι τῆς ὅτι τῆτων εἰληχίας ἀρχῆς, ἵνα ἐξιώντες Ἐ τῆτο ποροφίροντες λαμβάνουσι τὸν δικασθῆναι μισθόν. εἰπὼν οὐκ ἔραρον, ἀπὴρ γὰρ Χάρων. δέον ἡ εἰπὼν ὁ ἀρχῶν τὸ σύμβολον δίδωσι, ὡς ἔστιν ὁ μισθὸς ὁ δικασθῆναι, εἰπὼν ὁ Χάρων ὡς γέροντων αὐτῶν καὶ μελλοθανάτων. ἄλλως, δέον ἕτως εἰπὼν ὅτι χαρὸς ἦλθεν ὑμᾶς πλεσίτας ἡμῶν, ὡς μὲν ἡ μέλλετε, ὁ ἡ ἕτως εἰπὼν, ἀλλ' ἡβέλῃσεν αὐτῶς σκώψαι ὡς γέροντας ὄντας καὶ ἐγὼς τῆ θανάτου. σκώψαι ἡ ἐκαθάρως ἀλλὰ δὲ τῆ ἐθῆς ὁ Αθῶνῃσι ἔχον πᾶσι τῆς δικασθῆναι ἡ τοῖς τῆ. δέκα δικασθῆναι ἦσαν παρ' Αθῶνῃσι, τὸ μὲν φόνος, τὸ ἡ μοιχείας, τὸ ἡ ἑτέρου τινός, ἕσων δὲ Ἐ ἰδιφυλῶν, ἐξελέγοντο ἕξ ἑκάστης φυλῆς ἑνα ἀνδρα Ἐ ἕτατον αὐτῶς εἰς τὰ τοιαῦτα δικασθῆναι κειτῆς τῆ. πᾶσι ἔρχοτον πορότερον τῆ τῆ ἀνδρῶν ἰνόματα, καὶ κληρὸς γινομένη, ὁ μὲν εἰς τῆτο, ὁ ἡ εἰς ἐκείνο δικάζειν ἐλαμβάνειν. ἐδίδου ἡ ὁ κήρυξ αὐτοῖς ῥάβδον, ἡ τις ὡς σύμβολον τῆ δικάζειν, ἵνα ἑκάστος καθ' ἑσῆραν ἔποδιδῶς πᾶν Πρυτάνει πᾶν ῥάβδον πειρώβολον λαμβάνει μισθόν τῆ δικάζουσι, ἀντὶ τῆ εἰπὼν ἐν τῆ δικασθῆναι τὸ ἑγράμμα τῆ λαχόντων δικάζειν, καὶ δὲ τῆτο καὶ ὁ κήρυξ δίδωσι τῆ τὸ σύμβολον, ὁ ἡ σκώψαι αὐτῶς ὡς γέροντας καὶ ἐγὼς θανάτου ὄντας φησὶν ἐν τῇ ἑραφῇ καὶ ὁ Χάρων. ἐστὶ δὲ ἡ σκώψαι τῆ ἑλοκοφανῆς. λαχόντος γὰρ τοῦ ἑγράμματος τῆ ὡφείλειν εἰπὼν. ὁ δὲ εὐθύαν ἔθηκεν ἀντὶ ἡμῶν, ἀπὴρ κῆ εἶθι ἡμῶν. ἕθος γὰρ τοῖς ἀπὴρ οὐτω ποικεῖν, ὅτι τῆ οὐδετέρων μετοχῶν. ἐστὶ οὐκ ἡ σκώψαι καὶ ἡ δὲ τῆ τούτου αὐτῆ. λαχόντος τῆ ἑγράμματος τῆ δικάζειν σὲ ἐν τῇ ἑραφῇ, ἡ γοῦ ἐν τῆ δικασθῆναι, σὺ σὺ

βαδίζεις, ὁ δὲ Χάρων, ἡ γοῦ ὁ κήρυξ δίδωσι τῆ τὸ σύμβολον τῆ κειτῆς εἶναι, τούτους πᾶν ῥάβδον. πᾶν δὲ ἀσφάθῃ καὶ τὸν κήρυκα Χάρων ὡνόμασεν. ὁ γὰρ Χάρων καὶ ἀναγραμμῆσι μὲν ἀρχῶν λέγεται.

GERARDVS. Ἐν τῇ ἑραφῇ. ] Apud Athenienses olim duæ curiæ fuerunt. Altera τῆ τῆ φωνηκῶν, id est de capitalibus causis pronuntiabat. Sedes huius ἀρειοπάχος iudices eius qui perpetuū gerebant magistratum, ἀρειοπαγῆται dicebantur. Altera curia iudices habuit annuos, qui τῆ δημουκῶν tractabant, id est, publicas causas. Erant à principio quinquaginta numero. Vnde ea curia ἡ τῆ πεντακοσίων βουλῆ, id est, quinquagenaria curia vocabatur. Cum autem sensissent Athenienses iurisdictionem in tanto numero iudicum esse impeditiorem, visum est ex quinquaginta illis decem tantum quotannis eligere. Rursus, vnum ex decemuiris illis creandum, qui reliquis noué præesset, hic ἀρχῶν appellabatur, alij ποροφίροι. Electio fiebat ad hunc modum: Decem litteræ ab α vsque ad κ sigillatim in tabellis expressæ in καδίσκου. i. sitellam vel urnam confuse iniiciebantur, vnde ordine eductæ in singulos distribuebantur. Cui contigisset α, ἀρχῶν erat: reliquis ordo literarum in iudicando ordinem designabat locorum. Ductis fortibus præco virgam dabat iurisdictionem fortitis, quo gestamine insigniti, & in curiam proficiscebantur, & de curia abibant, symbolum ac iurisdictionis præmium accepturi. Cario ergo ad præscam illam iuris dicendi formulam spectans, grauiter commotus, quod à sene illo vocatus esset ὅτι πειρῆτος, duobus hinc versibus senem insectatur. Fuerit itaque hæc horum versuum lucidior explanatio, ἵδὲ ἑγράμμα τῆ λαχόντων δικάζειν, cum tua litera paulò antè sortita sit iurisdictionem (cōfert senem cum senibus illis iudicibus, quoniam vt illi ῥάβδον, id est, virgam iudicibus, quoniam vt illi ῥάβδον, id est, virgam gestabant, ita hic βακχεῖαν, id est, sciptionem & baculum, quo intentato nuper minatus est Carioni, Ἐ τῆ τῆ μου βακχεῖαν ἔχοντος) ἐν τῇ ἑραφῇ. Sine scommate dixisset ἐν τῆ δικασθῆναι, sed quoniam pauper, & ideo diuitiarū cupidior senex dixerat Carioni, Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σαρὸν ἡκεν ἡμῶν ἔχοντα. nunc dedita opera volens significare senem esse capularem, & morti proximū, syllabam illius vocis variat, πρόque σαρὸς qui est acervus, reponit ἑρὸν tumulum sepulchralem, verbis inter se tam affinis, quàm duo hæc Latina sunt cumulus & tumulus. Σὺ ἡ βαδίζεις. Tu verò non vadis. f. δικάζειν, vel εἰς τὸ δικασθῆναι, in forum, qui hinc hæres, & in loco minus tibi iudici congruo, mendacij me damnas, vel illuforiè εἰς ἑρὸν in sepulchrum. ὁ ἡ Χάρων faceret καὶ ἀναγραμμῆσι μὲν, id est, per inuersionem literarum pro ἀρχῶν dicit Χάρον, vt hoc verbo clarum sui scommatis prodat intellectum. Charon, inquit, inferorum portitor, & qui per Cocytum & Stygem mortuorum animas ad inferos Deos tranfuehit, iam multos dies te vocat, quò te vnà cum aliis vita functis trásmittat. Quamuis ergo symbolum, id est signum illuc properandi det tibi, σὺ δὲ ἡ βαδίζεις, λαχόντων participiū ab anomni verbo λαχάνω. Constructio est Attica, nam nominatiuus absolutè ponitur pro genitiuo. λαχόντος τῆ ἑγράμματος τῆ. δικάζειν, vel subaudi σὲ, vel verbum loco nominis δικῶν positum potato.

Σὺ δὲ